

nog goed met het land-mark. Er ligt immers een plan om een luchtbrug over het IJ te maken. Een afgesloten tunnel met twee verdiepingen op vijftig meter hoogte boven de waterspiegel, lopend van het Centraal Station via het postkantoor over het IJ naar Amsterdam-Noord. Bevestigd aan pilonen, indrukwekkend om te zien. Met beneden een openbaar vervoer-functie en boven een loopgedeelte met een rollend voetpad, uniek en spectaculair voor toeristen. John Moreu, directeur van de VVV zou van die brug graag het Amsterdamse land-mark maken. Van den Broek: "t Idee ligt er al tien jaar, maar door de eeuwige discussies eromheen komt het er niet van. Toch geloof ik zeker dat het er zal komen. Er is nu ook eindelijk een projectontwikkelingsmaatschappij opgericht die knopen gaat door-

hakken. Misschien komt er onder de brug dan een Japans dorp. 't Klinkt misschien belachelijk en strijdig met het karakter van Amsterdam, maar we moeten ons wel realiseren dat er hier heel wat Japanse bedrijven zijn. Met zo'n dorp laat je iets zien van de Japanse cultuur. En dat past hier prima, want Amsterdam heeft een heel internationaal karakter." □

Het jonge paar liep in innige omstrengeling door het Vondelpark. Een fotograaf maakte een reportage van die mooie zomerse dag. Een paar jaar later plaatste de redactie die foto opnieuw, als achtergrond-illustratie. De jongedame, inmiddels van mening dat haar voormalige verloofde een trouweloze kwal was, ondervond 'ernstige onlustgevoelens' bij het zien van de foto, en eiste f3.000,- als vergoeding voor de immateriële schade die zij zei te hebben geleden. De kantonrechter gaf haar gelijk (1985). De rechtbank (1986) vond dat zij geen 'redelijk belang' had (term uit de Auteurswet) om zich tegen openbaarmaking te verzetten. Immers, in de zedelijke opvattingen die onder haar generatiegenoten heersen is het volkomen normaal om in een intieme houding door het Vondelpark te wandelen. En bovendien: hoe kan zo'n redactie weten dat zij haar minnaar inmiddels de bons had gegeven? Dan kun je vrijwel geen foto afdrucken die op een openbare plaats is genomen en waarop passanten zijn afgebeeld. Tenzij het weer voor ieder zinnig mens duidelijk moet zijn dat de betrokkene nimmer op zo'n manier in de krant zou willen komen (zo in dit geval als de mate van intimiteit een aantasting van de openbare zedelijkheid zou opleveren). Maar de Hoge Raad – ja, tot zover werd om principële redenen verder geprocedeerd – besloot in 1988 anders. Wat die generatiegeno-

ten ook vonden, het meisje kon van mening zijn dat haar persoonlijke levenssfeer was aangetast. En deze 'privacy' (om u gerust te stellen: uitspreken als praaivessie en als privvessie is allerbei correct, hoewel de eerste vaker voorkomt) geniet bescherming als

ERIK JURGENS

Recht op je smoel

grondrecht. In een andere rechterlijke uitspraak werd een naturiste in bescherming genomen tegen een reisgids voor zulke liefhebbers. Hoewel de foto van de zijkant was genomen vond de rechter (waar rechters zich zoal mee moeten bezighouden!) dat zij voldoende herkenbaar was. Je hebt kortom recht op je smoel, en blijkbaar ook op andere herkenbare lichaamsdelen. Als je een redelijk belang hebt tegen het publiceren van foto's daarvan, dan mag je je verzetten. Het hangt af van de aard van de foto, en van de context: het zonder toestemming plaatsen van de Vondelpark-foto in het kader van een campagne voor 'veilig vrijen' kan zeker niet. U begrijpt, als de foto in privé-omstandigheden is genomen dan moet je als krant helemaal een goed verhaal hebben. Maar als het dan een telelensfoto is

bare) reconstructie door de politie van de weerzinwekkende ontvoering waarvoor de geportretteerde later veroordeeld is. Aantasting van diens 'privacy'? Dat wel. Redelijk belang? Dat ook, zijn reclassering wordt er immers straks niet gemakkelijker op. Algemeen belang daartegenover? Zeker, en wel het belang van de vrije nieuwsvoorziening. Is die dan onbelemmerd? Welnee, pers en omroep moeten fatsoenlijk blijven met nieuwsfoto's. Hoezo, fatsoenlijk? Nou ja, geen foto's die het publiek te ver vindt gaan. Zoals? Gruwelikheden. Wie maakt dat dan uit? Bij nieuwsvoorziening doet de pers dat zelf, rekening houdend met normen van journalistieke integriteit (en met het incassersvermogen van de kijkers!). En zo hoort het ook. Voor de rechter de moeilijke rol om 'privacy' en persvrijheid tegen elkaar af te wegen.